

Dziennik Urzędowy L 313

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

22 listopada 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/671/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Republiką Francuską w sprawie stosowania do wspólnoty terytorialnej Saint-Barthélemy prawodawstwa Unii dotyczącego opodatkowania dochodów z oszczędności oraz współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania 1

2013/672/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie zawarcia Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1180/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim 4
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1181/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. określające współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013 i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 964/2013..... 13

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1182/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 754/2009, (UE) nr 1262/2012, (UE) nr 39/2013 i (UE) nr 40/2013 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów	15
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1183/2013 z dnia 12 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Slovenski med (ChOG)]	30
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1184/2013 z dnia 12 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Prés-salés du Mont-Saint-Michel (ChNP)]	32
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1185/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pâté de Campagne Breton (ChOG)]	34
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1186/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Orkney Scottish Island Cheddar (ChOG)]	40
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1187/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej pentiopirad, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾	42
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1188/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. przewidujące skrócenie terminu na powiadomienie przed przybyciem do portu dla statków Unii prowadzących połowy stad morskiczka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego, które dokonują wyładunku w portach hiszpańskich	47
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1189/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	49
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1190/2013 z dnia 21 listopada 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj	51

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 15 listopada 2013 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Republiką Francuską w sprawie stosowania do wspólnoty terytorialnej Saint-Barthélemy prawodawstwa Unii dotyczącego opodatkowania dochodów z oszczędności oraz współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania

(2013/671/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115 w związku z art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z przepisami decyzji Rady Europejskiej 2010/718/UE ⁽¹⁾ z dnia 1 stycznia 2012 r. wyspa Saint-Barthélemy przestała być regionem najbardziej oddalonym Unii Europejskiej i uzyskała status kraju lub terytorium zamorskiego, określony w części czwartej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Republika Francuska zobowiązała się zawrzeć umowy, które są niezbędne, aby ta zmiana statusu przebiegła bez uszczerbku dla interesów Unii, w celu zapewnienia między innymi stosowania mechanizmów dyrektywy Rady 2011/16/UE ⁽²⁾ i dyrektywy Rady 2003/48/WE ⁽³⁾ również do wspólnoty terytorialnej Saint-Barthélemy po zmianie jej statusu.
- (2) Na podstawie upoważnienia udzielonego przez Radę dnia 20 października 2011 r. Komisja prowadziła negocjacje z Republiką Francuską dotyczące Umowy między Unią

Europejską a Republiką Francuską w sprawie stosowania do wspólnoty terytorialnej Saint-Barthélemy prawodawstwa Unii dotyczącego opodatkowania dochodów z oszczędności oraz współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (zwanej dalej „Umową”).

- (3) Umowa ma zapewnić stosowanie mechanizmów dyrektyw 2011/16/UE i 2003/48/WE, których celem jest walka z przypadkami transgranicznych oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, do wspólnoty terytorialnej Saint-Barthélemy pomimo zmiany jej statusu.
- (4) Należy podpisać Umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Francuską w sprawie stosowania do wspólnoty terytorialnej Saint-Barthélemy prawodawstwa Unii dotyczącego opodatkowania dochodów z oszczędności oraz współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Decyzja Rady Europejskiej 2010/718/UE z dnia 29 października 2010 r. w sprawie zmiany wobec Unii Europejskiej statusu wyspy Saint-Barthélemy (Dz.U. L 325 z 9.12.2010, s. 4).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38).

⁽⁴⁾ Tekst Umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2013 r.

W imieniu Rady
R. ŠADŽIUS
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 15 listopada 2013 r.

w sprawie zawarcia Protokołu ustalającego na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską

(2013/672/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 30 listopada 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1801/2006 dotyczące zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową partnerską”).
- (2) Unia wynegocjowała z Islamską Republiką Mauretańską nowy protokół przydzielający statkom UE uprawnienia do połowów w wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Mauretanii w zakresie rybołówstwa.
- (3) Nowy protokół został podpisany na mocy decyzji Rady 2012/827/UE⁽²⁾ i jest stosowany tymczasowo od dnia jego podpisania.
- (4) Należy zatwierdzić nowy protokół,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół ustalający na okres dwóch lat uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską⁽³⁾ (zwany dalej „Protokołem”) zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Unii.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji przewidzianej w art. 11 Protokołu⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

R. ŠADŽIUS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 8.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 361 z 31.12.2012, s. 43.

⁽³⁾ Tekst Protokołu został opublikowany w Dz.U. L 361 z 31.12.2012, s. 44 razem z decyzją dotyczącą jego podpisania.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1180/2013

z dnia 19 listopada 2013 r.

ustalające uprawnienia do połowów na 2014 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002⁽¹⁾ zawiera wymóg ustanowienia środków regulujących kwestię dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, a w szczególności sprawozdania przygotowanego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STEFEC), jak również uwzględniając wszelkie opinie uzyskane od regionalnych komitetów doradczych.
- (2) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów w podziale na łowiska lub grupy łowisk, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków, które są funkcjonalnie z nimi związane. Uprawnienia do połowów należy rozdzielić między państwa członkowskie w taki sposób, aby zapewnić każdemu państwu członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska, z należytym uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002.
- (3) Całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas spotkań z odpowiednimi regionalnymi komitetami doradczymi.
- (4) W odniesieniu do stad objętych szczegółowymi planami wieloletnimi uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z zasadami określonymi w tych planach. Limity

połowowe oraz ograniczenia nakładów połowowych dla stad dorsza w Morzu Bałtyckim należy zatem ustanowić zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1098/2007⁽²⁾ („plan dotyczący dorsza w Morzu Bałtyckim”).

- (5) W świetle opinii naukowej można wprowadzić elastyczność w zarządzaniu nakładem połowowym dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim bez szkody dla planu dotyczącego dorsza w Morzu Bałtyckim i nie powodując zwiększenia śmiertelności połowowej. Taka elastyczność umożliwiłaby skuteczniejsze zarządzanie nakładem połowowym, jeżeli kwoty nie zostały przydzielone jednakowo flocie państwa członkowskiego, i ułatwiłaby szybką reakcję na przenoszenie kwot. Państwo członkowskie powinno zatem mieć możliwość przydzielenia statkom pływającym pod jego banderą dodatkowej liczby dni przebywania poza portem, gdy taka sama liczba dni przebywania poza portem została odebrana innym statkom pływającym pod jego banderą.
- (6) Korzystanie z uprawnień do połowów określonych w niniejszym rozporządzeniu powinno podlegać rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009⁽³⁾, w szczególności jego przepisom dotyczącym zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Należy zatem określić kody dotyczące wyładunków stad objętych niniejszym rozporządzeniem, które państwa członkowskie powinny stosować, przysyłając dane Komisji.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 847/96⁽⁴⁾ konieczne jest określenie stad podlegających środkom, o których mowa w tym rozporządzeniu.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59).

- (8) Aby uniknąć zakłócenia działalności połowowej oraz zapewnić rybakom unijnym środki utrzymania, ważne jest utworzenie łowisk objętych niniejszym rozporządzeniem od dnia 1 stycznia 2014 r. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:

- wymian dokonywanych zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- dotychczasowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- odliczeń dokonywanych na podstawie art. 37, 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. O ile załącznik I do niniejszego rozporządzenia nie stanowi inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, wobec których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 wspomnianego rozporządzenia – do stad, wobec których obowiązuje TAC analityczny.

Artykuł 6

Warunki wyładunku połowów i przyłowów

Ryby ze stad, w odniesieniu do których ustanowiono limity połowowe, zatrzymuje się na burcie lub wyładowuje jedynie, jeżeli połowów i przyłowów dokonały statki państwa członkowskiego dysponującego kwotą połowową, która nie została wyczerpana.

Artykuł 7

Ograniczenia nakładu połowowego

1. Ograniczenia nakładu połowowego określono w załączniku II.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mają również zastosowanie do podrejonów ICES 27 i 28.2, chyba że Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 o wyłączeniu tych podrejonów z ograniczeń przewidzianych w art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 3, 4 i 5 oraz w art. 13 tego rozporządzenia.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do podrejonu ICES 28.1, chyba że Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 29 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007 o zastosowaniu do tego podrejonu ograniczeń przewidzianych w art. 8 ust. 1 lit. b) oraz w art. 8 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustala uprawnienia do połowów na 2014 rok w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do statków unijnych prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obszary Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES)” oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2187/2005⁽¹⁾;
- „Morze Bałtyckie” oznacza podrejon ICES 22–32;
- „statek unijny” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- „całkowity dopuszczalny połów (TAC)” oznacza ilość ryb, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;
- „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- „dzień przebywania poza portem” oznacza dowolny nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, podczas którego statek nie przebywa w porcie.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 4

TAC i jego przydziały

Wielkości TAC, kwoty oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, określono w załączniku I.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98 (Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1).

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 8***Przekazywanie danych**

Państwa członkowskie, przesyłając Komisji dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych stad na podstawie art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, stosują kody stad wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

_____

ZAŁĄCZNIK I

WIELKOŚCI TAC OBOWIĄZUJĄCE DLA STATKÓW UNIJNYCH NA OBSZARACH, GDZIE WPROWADZONO TAC, W PODZIALE NA GATUNKI I OBSZARY

W tabelach poniżej określono wielkości TAC i kwoty (w tonach masy w relacji pełnej, o ile nie określono inaczej) w podziale na gatunki oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane.

O ile nie stwierdzono inaczej, odesłania do obszarów połowowych odnoszą się do obszarów ICES.

Stada ryb zostały wymienione zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków.

Na użytek niniejszego rozporządzenia podaje się poniższą tabelę porównawczą nazw łacińskich i nazw zwyczajowych:

Nazwa systematyczna	Kod alfa-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Clupea harengus</i>	HER	Śledź atlantycki
<i>Gadus morhua</i>	COD	Dorsz atlantycki
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Gładzica
<i>Salmo salar</i>	SAL	Łosoś atlantycki
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek: Śledź atlantycki <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejony 30–31 HER/3D30; HER/3D31.	
Finlandia	112 977		
Szwecja	24 823		
Unia	137 800		
TAC	137 800	TAC analityczny	

Gatunek: Śledź atlantycki <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejony 22–24 HER/3B23; HER/3C22; HER/3D24.	
Dania	2 769		
Niemcy	10 900		
Finlandia	1		
Polska	2 570		
Szwecja	3 514		
Unia	19 754		
TAC	19 754	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

Gatunek: Śledź atlantycki <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Wody Unii podrejonów 25–27, 28.2, 29 i 32 HER/3D25; HER/3D26; HER/3D27; HER/3D28.2; HER/3D29; HER/3D32.
Dania	2 480	
Niemcy	658	
Estonia	12 664	
Finlandia	24 721	
Łotwa	3 125	
Litwa	3 291	
Polska	28 085	
Szwecja	37 701	
Unia	112 725	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny
Gatunek: Śledź atlantycki <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejon 28.1 HER/03D.RG
Estonia	14 186	
Łotwa	16 534	
Unia	30 720	
TAC	30 720	TAC analityczny
Gatunek: Dorsz atlantycki <i>Gadus morhua</i>		Obszar: Wody Unii podobszarów 25–32 COD/3D25; COD/3D26; COD/3D27; COD/3D28; COD/3D29; COD/3D30; COD/3D31; COD/3D32.
Dania	15 147	
Niemcy	6 025	
Estonia	1 476	
Finlandia	1 159	
Łotwa	5 632	
Litwa	3 710	
Polska	17 440	
Szwecja	15 345	
Unia	65 934	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny

Gatunek: Dorsz atlantycki <i>Gadus morhua</i>		Obszar: Podrejony 22–24 COD/3B23; COD/3C22; COD/3D24.
Dania	7 436	
Niemcy	3 636	
Estonia	165	
Finlandia	146	
Łotwa	615	
Litwa	399	
Polska	1 990	
Szwecja	2 650	
Unia	17 037	
TAC	17 037	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Gatunek: Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>		Obszar: Wody Unii podobszarów 22–32 PLE/3B23; PLE/3C22; PLE/3D24; PLE/3D25; PLE/3D26; PLE/3D27; PLE/3D28; PLE/3D29; PLE/3D30; PLE/3D31; PLE/3D32.
Dania	2 443	
Niemcy	271	
Polska	511	
Szwecja	184	
Unia	3 409	
TAC	3 409	TAC przezrończowości

Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>		Obszar: Wody Unii podobszarów 22–31 SAL/3B23; SAL/3C22; SAL/3D24; SAL/3D25; SAL/3D26; SAL/3D27; SAL/3D28; SAL/3D29; SAL/3D30; SAL/3D31.
Dania	22 087 (¹)	
Niemcy	2 457 (¹)	
Estonia	2 245 (¹)	
Finlandia	27 541 (¹)	
Łotwa	14 049 (¹)	
Litwa	1 651 (¹)	
Polska	6 700 (¹)	
Szwecja	29 857 (¹)	
Unia	106 587 (¹)	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

(¹) Wyrażona liczbą sztuk ryb.

Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>		Obszar: Wody Unii podrejonu 32 SAL/3D32.
Estonia	1 344 (¹)	
Finlandia	11 762 (¹)	
Unia	13 106 (¹)	
TAC	Nie dotyczy	TAC przezroczystościowy

(¹) Wyrażona liczbą sztuk ryb.

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>		Obszar: Wody Unii podobszarów 22–32 SPR/3B23; SPR/3C22; SPR/3D24; SPR/3D25; SPR/3D26; SPR/3D27; SPR/3D28; SPR/3D29; SPR/3D30; SPR/3D31; SPR/3D32.
Dania	23 672 ⁽¹⁾	
Niemcy	14 997 ⁽¹⁾	
Estonia	27 489 ⁽¹⁾	
Finlandia	12 392 ⁽¹⁾	
Łotwa	33 200 ⁽¹⁾	
Litwa	12 010 ⁽¹⁾	
Polska	70 456 ⁽¹⁾	
Szwecja	45 763 ⁽¹⁾	
Unia	239 979	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny

⁽¹⁾ Co najmniej 92 % wylądunków odliczanych z kwoty musi stanowić szprot. Przyłowy śledzia są odliczane z pozostałych 8 % kwoty (HER/*3BCDC).

ZAŁĄCZNIK II

OGRANICZENIA NAKŁADU POŁOWOWEGO

1. Państwa członkowskie przyznają statkom rybackim, pływającym pod swoją banderą i prowadzącym połowy z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub drygawic o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, za pomocą sznurów stawnych dennych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz węd ciągnionych, prawo do maksymalnie:
    - a) 147 dni przebywania poza portem w podrejonach ICES 22–24, z wyjątkiem okresu od dnia 1 do dnia 30 kwietnia, kiedy to ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007; oraz
    - b) 146 dni przebywania poza portem w podrejonach ICES 25–28, z wyjątkiem okresu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia, kiedy to ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.
  2. Roczna maksymalna liczba dni przebywania poza portem, podczas których statek może być obecny na dwóch obszarach, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), połowiąc narzędziami połowowymi określonymi w pkt 1, nie może przekraczać maksymalnej liczby dni przebywania poza portem przyznanej dla jednego z tych dwóch obszarów.
  3. W drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, gdy wymaga tego skuteczne zarządzanie uprawnieniami do połowów, państwo członkowskie może przyznać statkom rybackim pływającym pod jego banderą prawo do dodatkowych dni przebywania poza portem, w przypadku gdy taka sama liczba dni przebywania poza portem została odebrana innym statkom pływającym pod jego banderą, podlegającym ograniczeniom nakładu w tym samym obszarze, i gdy wyrażona w kW zdolność połowowa każdego ze statków, z których dokonuje się przeniesienia, jest taka sama lub większa niż zdolność połowowa statków, na które dokonuje się przeniesienia. Liczba statków, na które dokonuje się przeniesienia, nie może przekroczyć 15 % liczby wszystkich statków danego państwa członkowskiego wskazanych w pkt 1.
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1181/2013

z dnia 19 listopada 2013 r.

określające współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013 i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 964/2013

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 marca 2013 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia współczynnika korygującego do płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾ w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013. Z uwagi na fakt, że Parlament Europejski i Rada nie określiły tego współczynnika do dnia 30 czerwca, jak przewiduje art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, Komisja zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽²⁾ sama wyznaczyła ten współczynnik w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 964/2013 ⁽³⁾.
- (2) Prognoza dotycząca płatności bezpośrednich i wydatków związanych z rynkiem zamieszczona w sporządzonym przez Komisję liście w sprawie poprawek do projektu budżetu na 2014 rok wskazuje na potrzebę dostosowania kwoty dyscypliny finansowej uwzględnionej w tym projekcie budżetu. Ten list w sprawie poprawek do projektu budżetu został sporządzony z uwzględnieniem kwoty dyscypliny finansowej w wysokości 902,9 mln EUR, w tym kwoty na poczet rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym.
- (3) W dniu 16 października 2013 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustalenia innego współczynnika korygującego do płatności bezpośrednich, w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013, na podstawie art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (4) Art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 upoważnia Komisję do określania tych współczynników i został zastosowany przez Komisję jako podstawa dla rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 964/2013.
- (5) Art. 18 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 przewiduje, że w terminie do dnia 1 grudnia, na podstawie nowych informacji będących w jej posiadaniu, Rada jest w stanie przyjąć współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich. Jednakże biorąc pod uwagę wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie C-133/06 ⁽⁴⁾, ta wtórna podstawa prawna nie może już być zgodnie z prawem stosowana.
- (6) Art. 43 ust. 3 TFUE umożliwia Radzie przyjmowanie środków dotyczących określania pomocy. W związku z tym, w ramach dyscypliny finansowej, współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przyznawanych rolnikowi w ramach wniosku o przyznanie pomocy powinien być określony z zastosowaniem tej podstawy prawnej.
- (7) Co do zasady rolnicy składający wnioski o przyznanie pomocy w zakresie płatności bezpośrednich w odniesieniu do jednego roku kalendarzowego (n) otrzymują wypłatę w ramach ustalonego terminu płatności objętego rokiem budżetowym (n + 1). Jednakże w przypadku przekroczenia tego terminu płatności państwa członkowskie mają możliwość realizacji, w pewnych granicach, zaległych płatności na rzecz rolników bez jakichkolwiek limitów czasowych. Takie opóźnione płatności mogą przypadać na późniejszy rok budżetowy. W przypadku zastosowania dyscypliny finansowej w odniesieniu do danego roku kalendarzowego nie należy stosować współczynnika korygującego do płatności, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w latach kalendarzowych innych niż te, do których ma zastosowanie dyscyplina finansowa. W związku z tym, w celu zapewnienia równego traktowania rolników, należy zapewnić, aby współczynnik korygujący miał zastosowanie jedynie do płatności, w odniesieniu do których wnioski o przyznanie pomocy złożono w roku kalendarzowym, dla którego zastosowanie ma dyscyplina finansowa, niezależnie od tego, kiedy dane płatności są dokonywane na rzecz rolników.
- (8) W porozumieniu politycznym w sprawie reformy wspólnej polityki rolnej z dnia 26 czerwca 2013 r. zdecydowano, że dyscyplina finansowa stosować się będzie do płatności bezpośrednich przekraczających kwotę 2 000 EUR. Ponadto uzgodniono także, że (ewentualne) niewykorzystane na koniec roku budżetowego środki zostałyby zwrócone rolnikom w roku następnym z uwzględnieniem dyscypliny finansowej. W celu zapewnienia spójności należy w kolejnych latach ustalać taki sam próg. Dyscyplinę finansową należy w podobny sposób zastosować w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013, aby zapewnić spójność z tym, co zostało uzgodnione do zastosowania w przyszłości; w związku z tym określenie zastosowania współczynnika korygującego jest właściwe jedynie w przypadku kwot przekraczających 2 000 EUR.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 964/2013 z dnia 9 października 2013 r. w sprawie ustalenia współczynnika korygującego do płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013 (Dz.U. L 268 z 10.10.2013, s. 5).

⁽⁴⁾ Sprawa C-133/06, *Parlament przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2008, s. I-3189.

- (9) Art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje, że w ramach stosowania harmonogramu przyrostów przewidzianego w art. 121 tego rozporządzenia do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych nowym państwom członkowskim w rozumieniu art. 2 lit. g) wymienionego rozporządzenia w odniesieniu do nowych państw członkowskich nie należy stosować dyscypliny finansowej przed rozpoczęciem roku kalendarzowego, w którym poziom płatności bezpośrednich stosowany w nowych państwach członkowskich będzie co najmniej równy poziomowi takich płatności stosowanemu wówczas w pozostałych państwach członkowskich. Ponieważ płatności bezpośrednie w Bułgarii i Rumunii w roku kalendarzowym 2013 nadal podlegają stosowaniu harmonogramu przyrostów, w odniesieniu do płatności dla rolników w tych państwach członkowskich nie należy stosować współczynnika korygującego, określonego w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 zostało zmienione aktem przystąpienia Chorwacji. Ponieważ Chorwacja podlega stosowaniu harmonogramu przyrostów przewidzianego w art. 121 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w roku kalendarzowym 2013 współczynnika korygującego określonego w niniejszym rozporządzeniu nie należy stosować w odniesieniu do płatności dla rolników w Chorwacji.
- (11) W celu zapewnienia, aby dostosowany współczynnik miał zastosowanie od dnia przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009, w którym powinna rozpocząć się wypłata płatności na rzecz rolników, niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 grudnia 2013 r.
- (12) Stawka nowego współczynnika korygującego powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu całej kwoty płatności, która ma zostać przyznana rolnikowi w ramach wniosku o przyznanie pomocy złożonego w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013. W celu zapewnienia jasności rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 964/2013 należy zatem uchylić.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Kwoty płatności bezpośrednich w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wyższe niż 2 000 EUR, które mają być przyznane rolnikowi na podstawie wniosku o przyznanie pomocy złożonego w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013, zostają zmniejszone o 2,453658 %.
2. Zmniejszenie przewidziane w ust. 1 nie ma zastosowania w Bułgarii, Rumunii i Chorwacji.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 964/2013 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1182/2013

z dnia 19 listopada 2013 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 754/2009, (UE) nr 1262/2012, (UE) nr 39/2013 i (UE) nr 40/2013 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002⁽¹⁾ zawiera wymóg ustanowienia środków regulujących kwestię dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, a w szczególności sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STEF), jak również wszelkich opinii uzyskanych od regionalnych komitetów doradczych.
- (2) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 754/2009⁽²⁾ wyłączono niektóre grupy statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1342/2008⁽³⁾. Dopuszczalny nakład połowowy dla statków objęty tym systemem jest obecnie określony załącznikiem IIA do rozporządzenia Rady (UE) nr 39/2013⁽⁴⁾ i załącznikiem IIA do rozporządzenia Rady (UE) nr 40/2013⁽⁵⁾.
- (3) W czerwcu 2013 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) opublikowała swoją opinię na temat północnego

stada morszczuka w 2014 r. W opinii tej ICES zaznacza, że biomasa tego stada jest w 2013 r. rekordowo wysoka, a ponadto w ostatnich latach zdecydowanie spadła śmiertelność połowowa. ICES jest zdania, że w roku 2014 TAC może zostać podniesiony o 49 %, tj. do 81 846 ton. Irlandia i Hiszpania zgłosiły, że chcą, by w świetle tej opinii TAC obowiązujący dla tego stada został podniesiony w ciągu roku z 55 105 ton do 69 440 ton, tak aby osiągnąć poziom wyładunków, który ICES uznaje za odpowiadający obecnym poziomom śmiertelności połowowej, zgodnym z kolei z maksymalnym podtrzymywalnym połowem. Wniosek ten uznaje się za możliwy do zaakceptowania w oparciu o zobowiązanie państw danych członkowskich do zapewnienia, poprzez rygorystyczną kontrolę łowiska, by nakład połowowy, a więc również wskaźniki śmiertelności połowowej, pozostały niezmiennie.

- (4) Grupa statków pływających pod banderą Hiszpanii i dokonujących połowów w wodach na zachód od Szkocji jest obecnie wyłączona ze stosowania systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008. Na podstawie informacji przedstawionych przez Hiszpanię w 2013 r. STECF nie mógł ocenić, czy warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008 były nadal spełniane w okresie zarządzania 2012. Należy zatem ponownie włączyć tę grupę statków hiszpańskich do tego systemu nakładu połowowego. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 754/2009 i załącznik IIA do rozporządzenia (UE) nr 39/2013.
- (5) Grupa statków pływających pod banderą Francji i dokonujących połowów na Morzu Północnym jest obecnie wyłączona ze stosowania systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008. Na podstawie informacji dostarczonych przez Francję w 2013 r. STECF ocenił, że połowy w przypadku tych statków przekroczyły ustaloną wartość progową. Należy zatem ponownie włączyć tę grupę statków francuskich do tego systemu nakładu połowowego. Należy zatem odpowiednio zmienić przepisy rozporządzenia (WE) nr 754/2009 i załącznika IIA do rozporządzenia (UE) nr 40/2013.
- (6) Grupa statków pływających pod banderą Zjednoczonego Królestwa i prowadzących ukierunkowane połowy przegrzebków grzebieniowatych (*Aequipecten opercularis*) wokół Wyspy Man na Morzu Irlandzkim jest obecnie wyłączona ze stosowania systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1342/2008. Jednak z uwagi na błąd rachunkowy pułapy nakładu połowowego w załączniku IIA do rozporządzenia (UE) nr 39/2013 nie ujmuje tego wyłączenia. Należy zatem odpowiednio poprawić rozporządzenie (UE) nr 39/2013.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 754/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. wyłączające niektóre grupy statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 214 z 19.8.2009, s. 16).

(³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20).

(⁴) Rozporządzenie Rady (UE) nr 39/2013 z dnia 21 stycznia 2013 r. ustalające uprawnienia do połowów dla statków UE na 2013 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb, które nie są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych (Dz.U. L 23 z 25.1.2013, s. 1).

(⁵) Rozporządzenie Rady (UE) nr 40/2013 z dnia 21 stycznia 2013 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2013 r. dostępne w wodach UE oraz – dla statków UE – na określonych wodach nienależących do UE w odniesieniu do pewnych stad ryb oraz grup stad ryb, które są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych (Dz.U. L 23 z 25.1.2013, s. 54).

- (7) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1262/2012 ⁽¹⁾ ustala limity połowowe na rok 2013 i 2014 w odniesieniu do gatunków rekinów głębinowych ujętych w wykazie. Komisja zwróciła się do ICES o opinię, czy właściwe jest wprowadzenie zmian w wykazie. ICES doszła do wniosku, że istnieją wystarczające informacje naukowe na poparcie wyłączenia z wykazu rekinów głębinowych piłogona (*Galeus melastomus*) i objęcie tym wykazem wszystkich gatunków należących do rodzaju *Centrophorus* spp. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1262/2012.
- (8) Zgodnie z wynikiem konsultacji pomiędzy państwami nadbrzeżnymi w sprawie zarządzania makrelą, błękitnikiem, śledziem atlantycko-skandynawskim oraz plamnikiem w Morzu Północnym Unia może zezwolić statkom unijnym na połowy w wysokości do 10 % powyżej kwoty dostępnej Unii, pod warunkiem że wszelkie ilości wykorzystane powyżej kwoty dostępnej Unii zostaną odjęte od jej kwoty na 2014 r. Podobnie Unia może wykorzystać w 2014 r. wszelkie niewykorzystane ilości w wysokości do 10 % kwoty dostępnej dla niej w 2013 r. Należy umożliwić taką elastyczność w ustalaniu tych uprawnień do połowów – tak aby zapewnić statkom unijnym równe warunki działania – poprzez umożliwienie zainteresowanym państwom członkowskim zdecydowania o elastycznym korzystaniu z kwoty. Jeżeli państwo członkowskie nie zdecydowało się na elastyczne korzystanie z kwoty w odniesieniu do określonego stada, należy nadal stosować art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 40/2013.
- (9) Na dorocznym posiedzeniu w 2013 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła rezolucję mającą na celu ochronę żarłacza białopłetwego i mającą zastosowanie do statków rybackich z rejestru upoważnionych statków IOTC, na mocy której wprowadzono jako tymczasowy środek pilotażowy zakaz zatrzymywania na burcie, przeładunku, wyładunku lub przechowywania całej tuszy żarłacza białopłetwego lub jakiegokolwiek jej części. Rezolucja przewiduje wyjątek dla rybołówstwa przybrzeżnego, a mianowicie statków rybackich uczestniczących w połowach w wyłącznej strefie ekonomicznej (EEZ) państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają. W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 40/2013.
- (10) Podczas dorocznego spotkania w 2010 r. Komisja ds. Połowów na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) przyjęła zalecenie dotyczące ograniczenia liczby statków prowadzących aktywną działalność połowową w odniesieniu do tuńczyka białego z południowego Pacyfiku na obszarze objętym konwencją na południe od 20° szerokości geograficznej południowej. W związku z tym należy zapewnić, aby statki unijne w dalszym ciągu nie prowadziły działalności połowowej ukierunkowanej na te gatunki na obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° szerokości geograficznej południowej. W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 40/2013.
- (11) Uprawnienia do połowów dla statków unijnych na wodach Norwegii oraz statków norweskich na wodach Unii są ustalane każdego roku w świetle konsultacji w sprawie praw połowowych pozostających do dyspozycji stron zgodnie z dwustronną umową w sprawie rybołówstwa z Norwegią ⁽²⁾. Do czasu zakończenia konsultacji w sprawie ustaleń na 2013 r. w rozporządzeniu (UE) nr 40/2013 określono tymczasowe uprawnienia do połowów w odniesieniu do przedmiotowych stad. W dniu 18 stycznia 2013 r. zakończono konsultacje z Norwegią i rozporządzeniem Rady (UE) nr 297/2013 ⁽³⁾ zmieniono odnośne przepisy rozporządzenia (UE) nr 40/2013. Jednakże stado brosmy w wodach Norwegii obszaru IV zostało omyłkowo wyłączone z rozporządzenia (UE) nr 297/2013. Ponadto ilość błękitka, którą Norwegia może poławić w wodach Unii obszarów II, IVa, V, VI na północ od 56° 30' szerokości geograficznej północnej oraz VII na zachód od 12° długości geograficznej zachodniej, nie odzwierciedlała zapisu uzgodnionego po konsultacji z tym państwem. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IA do rozporządzenia (UE) nr 40/2013.
- (12) Stwierdzono błąd w odniesieniu do przydzielonej Unii liczby i zdolności połowowej statków upoważnionych do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik VI do rozporządzenia (UE) nr 40/2013.
- (13) Na mocy Aktu przystąpienia z 2012 r. i w związku z przystąpieniem Chorwacji do UE w dniu 1 lipca 2013 r. postanowienia o przydziale uprawnień do połowów przyznanych Chorwacji na szczeblu Unii w 2013 r. powinny zostać włączone do stosownych instrumentów Unii. Liczby odnoszące się do posiadanej przez Chorwację zdolności połowowej i zdolności w zakresie chowu i hodowli tuńczyka błękitnopłetwego dodane na mocy niniejszego rozporządzenia odzwierciedlają w stosunku do Chorwacji do roku 2013 przepisy planu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) dotyczącego odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego. Ponadto zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 ⁽⁴⁾ każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego zdolność połowowa była proporcjonalna do jego kwoty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1262/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. ustalające na lata 2013 i 2014 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 22).

⁽²⁾ Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 297/2013 z dnia 27 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 44/2012, (UE) nr 39/2013 oraz (UE) nr 40/2013 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów (Dz.U. L 90 z 28.3.2013, s.10).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1).

(14) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące ograniczeń nakładu połowowego należy stosować od dnia 1 lutego 2013 r. Przepisy dotyczące limitów połowowych i przydziałów należy stosować od dnia 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem nowych postanowień dotyczących WCPFC i IOTC, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy wprowadzone w związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii Europejskiej powinny być stosowane ze skutkiem od daty przystąpienia. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasady pewności prawa, ponieważ odnośne uprawnienia do połowów nie zostały jeszcze w pełni wykorzystane. Jako że zmiany systemów nakładu połowowego mają bezpośredni wpływ na działalność gospodarczą odnośnych flot, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 754/2009

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 754/2009 uchyla się lit. b) i j).

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1262/2012

W załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1262/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 39/2013

1. W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 39/2013 wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

2. W załączniku IIA do rozporządzenia (UE) nr 39/2013 wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 40/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 40/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Elastyczność w ustalaniu uprawnień do połowów odnośnie do niektórych stad

1. Niniejszy artykuł stosuje się do następujących stad:

- a) plamiak w obszarze IV, wodach UE obszaru IIa;
- b) błękitek w wodach WE i wodach międzynarodowych obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc, VIIIe, XII i XIV;

c) makreła w obszarach IIIa i IV; w wodach UE obszarów IIa, IIb, IIc i IIId;

d) makreła w obszarach VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIIe; w wodach UE i wodach międzynarodowych obszaru Vb; w wodach międzynarodowych obszarów IIa, XII i XIV;

e) makreła w obszarach VIIIc, IX i X; w wodach UE obszaru CECAF 34.1.1;

f) makreła w wodach Norwegii obszarów IIa i IVa;

g) śledź w wodach UE, wodach Norwegii i wodach międzynarodowych obszarów I i II.

2. W odniesieniu do każdego ze stad określonych w ust. 1 państwo członkowskie może zdecydować o zwiększeniu o maksymalnie 10 % jego kwoty początkowej ustalonej w załączniku I. Dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji na piśmie. Po dokonaniu takiego powiadomienia zwiększoną kwotę uznaje się za kwotę przydzieloną temu państwu członkowskiemu na 2013 r.

3. Wszelkie ilości wykorzystane w roku 2013 w ramach takiej zwiększonej kwoty, które przekraczają kwotę początkową, odejmuje się – na zasadzie »tona za tonę« – do celów obliczenia kwoty danego państwa członkowskiego w odniesieniu do danego stada na 2014 r.

4. Wszelkie ilości niewykorzystane w ramach kwoty pierwotnej w wysokości do 10 % tej kwoty dodaje się do celów obliczenia kwoty danego państwa członkowskiego w odniesieniu do danego stada na 2014 r.

5. Wszelkie ilości przenoszone na rzecz innych państw członkowskich zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz wszelkie ilości odejmowane zgodnie z art. 37, 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 są uwzględniane do celów ustalenia ilości wykorzystanych i ilości niewykorzystanych na mocy ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

6. Jeżeli państwa członkowskie skorzystały z możliwości określonej w ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do określonego stada, do takiego stada w odniesieniu do danego państwa członkowskiego nie mają zastosowania art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.”;

2) w art. 10 ust. 2 słowa „w załączniku I do niniejszego rozporządzenia” zastępuje się słowami „w niniejszym rozporządzeniu”;

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na pokładzie, przeładunku lub wyładunku jakichkolwiek części lub całej tuszy kosożonów wszystkich gatunków z rodziny *Alopiidae* podczas jakiegokolwiek połowu.

2. Zabrania się zatrzymywania na burcie, przeladunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) podczas jakiegokolwiek połowu, z wyjątkiem statków o długości poniżej 24 metrów prowadzących działalność połowową w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają, i pod warunkiem że ich połów jest przeznaczony wyłącznie do spożycia lokalnego.

3. Przypadkowo złowionych osobników z gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać. Muszą zostać niezwłocznie uwolnione.”;

4) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

Ograniczenia nakładu połowowego w odniesieniu do opastuna, tuńczyka żółtopłetwego, tuńczyka bonito i tuńczyka białego z południowego Pacyfiku

1. Państwa członkowskie zapewniają, by liczba dni połowowych przydzielonych statkom łowiącym przy użyciu okrężnic opastuna (*Thunnus obesus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) i tuńczyka bonito (*Katsuwonus pelamis*) w części obszaru objętego konwencją WCPFC na pełnym morzu oraz położonej pomiędzy 20° szerokości geograficznej północnej i 20° szerokości geograficznej południowej nie uległy zwiększeniu.

2. Statki UE nie mogą prowadzić ukierunkowanych połowów tuńczyka białego z południowego Pacyfiku

(*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° szerokości geograficznej południowej.”;

- 5) w załączniku IA wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika IV do niniejszego rozporządzenia;
- 6) w załączniku ID wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika V do niniejszego rozporządzenia;
- 7) w załączniku IIA wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika VI do niniejszego rozporządzenia;
- 8) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika VII do niniejszego rozporządzenia;
- 9) w załączniku VI wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże art. 3 ust. 1 oraz art. 4 pkt 1, 2, 5 oraz 9 stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r., art. 1, art. 3 ust. 2 i art. 4 pkt 7 stosuje się od dnia 1 lutego 2013 r., a art. 4 pkt 6 i 8 stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W części 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1262/2012 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów niniejszego rozporządzenia termin »rekiny głębinowe« obejmuje następujący wykaz gatunków:

Nazwa zwyczajowa	Kod alfa-3	Nazwa naukowa
Rekiny z rodzaju <i>Apristurus</i>	API	<i>Apristurus</i> spp.
Chlamida	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Rekiny z rodzaju <i>Centrophorus</i>	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Koleń iberyjski	CYO	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Koleń długonosy	CYP	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Koleń czarny	CFB	<i>Centroscyllum fabricii</i>
Koleń kolcobrody	DCA	<i>Deania calcea</i>
Liksa	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Koleń długopłetwy	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Kolczak czarny	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Piłogon (<i>Galeus murinus</i>)	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Sześciopar	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Kolcoskór (<i>Oxynotus paradoxus</i>)	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Kolcoskór (<i>Scymnodon ringens</i>)	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Rekin polarny	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i> ”

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 39/2013 cztery pozycje dla północnego komponentu stada morszczuka otrzymują brzmienie:

„Gatunek: Morszczuk <i>Merluccius merluccius</i>	Obszar: IIIa; wody UE podrejonów 22–32 (HKE/3 A/BCD)
Dania	1 929 ^(?)
Szwecja	164 ^(?)
Unia	2 093
TAC	2 093 ⁽¹⁾
	TAC analityczny

⁽¹⁾ W ramach następującego całkowitego TAC dla północnego stada morszczuka
69 440

⁽²⁾ Można dokonywać transferów tej kwoty do wód UE obszarów IIa oraz IV. Takie transfery muszą jednak zostać uprzednio zgłoszone Komisji.

Gatunek: Morszczuk <i>Merluccius merluccius</i>	Obszar: wody UE obszarów IIa oraz IV (HKE/2AC4-C)
Belgia	35
Dania	1 409
Niemcy	162
Francja	312
Niderlandy	81
Zjednoczone Królestwo	439
Unia	2 438
TAC	2 438 ⁽¹⁾
	TAC analityczny

⁽¹⁾ W ramach następującego całkowitego TAC dla północnego stada morszczuka:
69 440

Gatunek: Morszczuk <i>Merluccius merluccius</i>	Obszar: VI oraz VII; wody UE i wody międzynarodowe obszaru Vb; wody międzynarodowe obszarów XII oraz XIV (HKE/571214)
Belgia	358 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
Hiszpania	11 478 ⁽³⁾
Francja	17 726 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
Irlandia	2 148 ⁽³⁾
Niderlandy	231 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
Zjednoczone Królestwo	6 998 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
Unia	38 939
TAC	38 939 ⁽²⁾

TAC analityczny
Stosuje się art. 11 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Można dokonywać transferów tej kwoty do wód UE obszarów IIa oraz IV. Takie transfery muszą jednak zostać uprzednio zgłoszone Komisji.

⁽²⁾ W ramach następującego całkowitego TAC dla północnego stada morszczuka:
69 440

⁽³⁾ Oprócz tej kwoty państwo członkowskie może przyznać statkom pływającym pod jego banderą, uczestniczącym w testach dotyczących w pełni udokumentowanych połowów, dodatkowy przydział w ramach ogólnego limitu wynoszącego 1 % kwoty przyznanej temu państwu członkowskiemu, zgodnie z tytułem II rozdział II niniejszego rozporządzenia.

Warunek szczególny:

w granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

	VIIIa, VIIIb, VIIIc oraz VIIIe (HKE/*8ABDE)
Belgia	46
Hiszpania	1 852
Francja	1 852
Irlandia	231
Niderlandy	23
Zjednoczone Królestwo	1 042
Unia	5 046

Gatunek: Morszczuk <i>Merluccius merluccius</i>	Obszar: VIIIa, VIIIb, VIIIc oraz VIIIe (HKE/8ABDE.)
Belgia	12 ⁽¹⁾
Hiszpania	7 991
Francja	17 944
Niderlandy	23 ⁽¹⁾
Unia	25 970
TAC	25 970 ⁽²⁾

TAC analityczny

⁽¹⁾ Można dokonywać transferów tej kwoty do wód obszaru IV oraz wód UE obszaru IIa. Takie transfery muszą jednak zostać uprzednio zgłoszone Komisji.

⁽²⁾ W ramach następującego całkowitego TAC dla północnego stada morszczuka:
69 440

Warunek szczególny:

w granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

VI oraz VII; wody UE i wody
międzynarodowe obszaru Vb;
wody międzynarodowe obszarów
XII oraz XIV (HKE/*57-14)

Belgia	2
Hiszpania	2 315
Francja	4 166
Niderlandy	7
Unia	6 490"

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku IIA do rozporządzenia (UE) nr 39/2013 wprowadza się następujące zmiany:

a) kolumna dotycząca Zjednoczonego Królestwa (UK) w tabeli c) dodatku 1 otrzymuje brzmienie:

„Narzędzie regulowane	UK
TR1	339 592
TR2	1 086 399
TR3	0
BT1	0
BT2	111 693
GN	5 970
GT	158
LL	70 614”

b) kolumna dotycząca Hiszpanii (ES) w tabeli d) dodatku 1 otrzymuje brzmienie:

„Narzędzie regulowane	ES
TR1	249 152
TR2	0
TR3	0
BT1	0
BT2	0
GN	13 836
GT	0
LL	1 402 142”

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku IA do rozporządzenia (UE) nr 40/2013 wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja dotycząca brosmy w wodach Norwegii obszaru IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Brosma <i>Brosme brosmo</i>	Obszar:	Wody Norwegii obszaru IV (USK/04-N)
Belgia	0		
Dania	165		
Niemcy	1		
Francja	0		
Niderlandy	0		
Zjednoczone Królestwo	4		
Unia	170		
TAC	Nie dotyczy”		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

b) pozycja dotycząca błękitka w wodach UE obszarów II, IVa, V oraz VI na północ od 56° 30' szerokości geograficznej północnej i obszaru VII na zachód od 12° długości geograficznej zachodniej otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Błękitek <i>Micromesistius poutassou</i>	Obszar:	wody UE obszarów II, IVa, V oraz VI na północ od 56° 30' N i obszaru VII na zachód od 12° W (WHB/24A567)
Norwegia	99 408 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	643 000		TAC analityczny

⁽¹⁾ Należy odliczyć od kwoty przyznanej Norwegii na podstawie porozumienia państw nadbrzeżnych.

⁽²⁾ Warunek szczególnie: wielkość połowów w obszarze IV nie może przekraczać 24 852 t, tzn. 25 % kwoty początkowej przyznanej Norwegii.”.

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku ID do rozporządzenia (UE) nr 40/2013 w pozycji dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° W oraz w Morzu Śródziemnym wprowadza się następujące zmiany:

„Gatunek:	Tuńczyk błękitnopłetwy <i>Thunnus thynnus</i>	Obszar:	Ocean Atlantycki na wschód od 45° W oraz Morze Śródziemne (BFT/AE45WM)
Cypr	69,44 ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾		
Grecja	129,07 ⁽⁷⁾		
Hiszpania	2 504,45 ⁽²⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾		
Francja	2 471,23 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
Włochy	1 950,42 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁷⁾		
Chorwacja	390,59 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾		
Malta	160,02 ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾		
Portugalia	235,50 ⁽⁷⁾		
Inne państwa członkowskie	27,93 ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾		
Unia	7 938,65 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
TAC	13 400		

TAC analityczny
Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Z wyjątkiem Cypru, Grecji, Hiszpanii, Francji, Chorwacji, Włoch, Malty i Portugalii i wyłącznie jako przyłów.

⁽²⁾ Warunek szczególny: w ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg/75 cm a 30 kg/115 cm, dokonywanych przez statki, o których mowa w załączniku IV pkt 1 (BFT/*8301), stosuje się następujące ograniczenia połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Hiszpania	364,09
Francja	164,27
Unia	528,36

⁽³⁾ Warunek szczególny: w ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o masie co najmniej 6,4 kg lub mierzącego nie mniej niż 70 cm, dokonywanych przez statki, o których mowa w załączniku IV pkt 1 (BFT/*641), stosuje się następujące ograniczenia połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Francja	100
Unia	100

⁽⁴⁾ Warunek szczególny: w ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg/75 cm a 30 kg/115 cm, dokonywanych przez statki, o których mowa w załączniku IV pkt 2 (BFT/*8302), stosuje się następujące ograniczenia połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Hiszpania	50,09
Francja	49,42
Włochy	39,01
Cypr	3,20
Malta	4,71
Unia	146,43

⁽⁵⁾ Warunek szczególny: w ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg/75 cm a 30 kg/115 cm, dokonywanych przez statki, o których mowa w załączniku IV pkt 3 (BFT/*643), stosuje się następujące ograniczenia połowowe i rozdział między państwa członkowskie:

Włochy	39,01
Unia	39,01

(6) Warunek szczególny: w ramach tego TAC do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości między 8 kg/75 cm a 30 g/115 cm, dokonywanych przez statki, o których mowa w załączniku IV pkt 3 do celów chowu i hodowli (BFT/*8303F), stosuje się następujące ograniczenia połowowe i rozdział między państwa członkowskie

Chorwacja	351,53
Unia	351,53

(7) Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 302/2009 połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicą są dozwolone we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego oraz w Morzu Śródziemnym od dnia 26 maja do dnia 24 czerwca 2013 r. włącznie.”

ZAŁĄCZNIK VI

W załączniku IIa do rozporządzenia (UE) nr 40/2013 kolumna odnosząca się do Francji (FR) w dodatku 1 otrzymuje brzmienie:

„Narzędzie regulowane	FR
TR1	1 505 354
TR2	6 496 811
TR3	101 316
BT1	0
BT2	1 202 818
GN	342 579
GT	4 338 315
LL	125 141”

ZAŁĄCZNIK VII

Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 40/2013 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT ⁽¹⁾

1. Maksymalna liczba kliprów tuńczykowych UE oraz statków UE do połowu wędami holowanymi upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku:

Hiszpania	60
Francja	8
Unia	68

2. Maksymalna liczba łodzi UE uprawiających tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym:

Hiszpania	119
Francja	87
Włochy	30
Cypr	7
Malta	28
Unia	316

3. Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Adriatyckim do celów chowu i hodowli:

Chorwacja	9
Włochy	12
Unia	21

4. Maksymalna liczba i całkowita zdolność połowowa – wyrażona jako pojemność brutto – statków rybackich każdego państwa członkowskiego, które mogą być upoważnione do poławiania, zatrzymywania na pokładzie, dokonywania przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym:

Tabela A

Liczba statków rybackich							
	Cypr	Chorwacja	Grecja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta ⁽¹⁾
Sejnery	1	9	1	12	17	6	1
Takłowce	4	0	0	30	8	12	20
Klipry tuńczykowe	0	0	0	0	8	60	0
Wędy ręczne	0	12	0	0	29	2	0

⁽¹⁾ Liczby w sekcjach 1, 2 i 3 mogą ulec zmniejszeniu, aby wypełnić zobowiązania międzynarodowe Unii.

Liczba statków rybackich							
	Cypr	Chorwacja	Grecja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta ⁽¹⁾
Trawlery	0	0	0	0	57	0	0
Inne jednostki rybołówstwa tradycyjnego ⁽²⁾	0	0	16	0	87	32	0

⁽¹⁾ Jeden średniej wielkości statek do połowów okrężnicą (sejner) można zastąpić najwyżej 10 takłowcami.

⁽²⁾ Statki wielozadaniowe, korzystające z różnych narzędzi połowowych (takla, węda ręczna, haki ciągnione).

Tabela B

Całkowita zdolność połowowa wyrażona jako pojemność brutto							
	Cypr	Chorwacja	Grecja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta
Sejnery	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Takłowce	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Klipry tuńczykowe	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Wędy ręczne	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Trawlery	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Inne jednostki rybołówstwa tradycyjnego	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia

5. Maksymalna liczba tonarów służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym dozwolona przez każde państwo członkowskie:

	Liczba tonarów
Hiszpania	5
Włochy	6
Portugalia	1 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Liczba ta może ulec dalszemu zwiększeniu pod warunkiem wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Unii.

6. Maksymalne zdolności produkcyjne w zakresie chowu, hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego w poszczególnych państwach członkowskich oraz maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, którą każde państwo członkowskie może rozdzielić między swoje miejsca hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym:

Tabela A

Maksymalna zdolność produkcyjna w zakresie chowu, hodowli i tuczu tuńczyka		
	Liczba miejsc hodowli	Zdolność produkcyjna (w tonach)
Hiszpania	17	11 852
Włochy	15	13 000

Maksymalna zdolność produkcyjna w zakresie chowu, hodowli i tuczu tuńczyka		
	Liczba miejsc hodowli	Zdolność produkcyjna (w tonach)
Grecja	2	2 100
Cypr	3	3 000
Chorwacja	7	7 880
Malta	8	12 300

Tabela B

Maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego (w tonach)	
Hiszpania	5 855
Włochy	3 000
Grecja	785
Cypr	2 195
Chorwacja	2 947
Malta	8 768"

ZAŁĄCZNIK VIII

W załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 40/2013 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Maksymalna liczba statków UE upoważnionych do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Zdolność połowowa (pojemność brutto)
Hiszpania	27	11 590
Francja	41	5 382
Portugalia	15	6 925
Zjednoczone Królestwo	4	1 400
Unia	87	25 297"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1183/2013**z dnia 12 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Slovenski med (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Słowenii o rejestrację nazwy „Slovenski med” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 157 z 4.6.2013, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.4. Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne przetwory mleczne z wyjątkiem masła itp.)

SŁOWENIA

Slovenski med (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1184/2013**z dnia 12 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Prés-salés du Mont-Saint-Michel (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Prés-salés du Mont-Saint-Michel” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzecznie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Prés-salés du Mont-Saint-Michel” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 57 z 27.2.2013, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)

FRANCJA

Prés-salés du Mont-Saint-Michel (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1185/2013**z dnia 21 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pâté de Campagne Breton (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Pâté de Campagne Breton” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.
- (3) Niderlandy zgłosiły sprzeciw wobec tej rejestracji zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Sprzeciw ten uznano za dopuszczalny na podstawie art. 7 ust. 3 powyższego rozporządzenia.
- (4) Sprzeciw dotyczył głównie nieprzestrzegania warunków określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 510/2006, w szczególności faktu, że surowiec, a mianowicie mięso wieprzowe, musi pochodzić od uznanych we Francji ras świń i nie podlega obiektywnym kryteriom jakości.

(5) Pismem z dnia 24 października 2012 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji.

(6) Francja i Niderlandy osiągnęły porozumienie w wymaganym terminie sześciu miesięcy. Na mocy tego porozumienia w specyfikacji i w jednolitym dokumencie wprowadzono nieznaczne zmiany poprzez usunięcie ustępów dotyczących aspektów genetycznych świń i zastąpienie ich obiektywnymi kryteriami wprowadzającymi związek przyczynowy między jakością mięsa wieprzowego i jakością produktu końcowego.

(7) Nazwę „Pâté de Campagne Breton” należy zatem wpisać do rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych; należy dostosować jednolity dokument i opublikować jego zmienioną wersję,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Skonsolidowany jednolity dokument, zawierający główne elementy specyfikacji, znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 3*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 91 z 28.3.2012, s. 4.

ZAŁĄCZNIK I

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

FRANCJA

Pâté de Campagne Breton (ChOG)

ZAŁĄCZNIK II

Skonsolidowany jednolity dokument

Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾

„PÂTÉ DE CAMPAGNE BRETON”

Nr WE: FR-PGI-0005-0879-23.5.2011

ChOG (X) ChNP ( )

1. Nazwa

„Pâté de Campagne Breton”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Francja

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

„Pâté de Campagne Breton” jest to pasztet wieprzowy wytwarzany z mięsa i podrobów wieprzowych. Zawiera obowiązkowo następujące składniki mięsne: podgardle bez skóry ($\geq 25\%$), wątrobę ($\geq 20\%$), ugotowaną skórę ($\geq 5\%$), a także świeżą cebulę ($\geq 5\%$). Zarówno składniki mięsne, jak i cebula muszą być świeże.

W przekroju „Pâté de Campagne Breton” widocznych jest wiele dużych jednolicie rozmieszczonych kawałków powstałych w wyniku grubego siekania. Jego barwa jest dość ciemna, konsystencja twarda, a w smaku wyraźnie wyczuwa się mięso, wątrobę i cebulę.

Oprócz składników obowiązkowych w „Pâté de Campagne Breton” znajdują się następujące składniki bezmięsne, których masa, poza cebulą, nie przekracza 15 % masy wykorzystanych produktów: woda (we wszystkich jej postaciach), bulion $\leq 5\%$, cukry (sacharoza, glukoza, laktoza) $\leq 1\%$, świeże jaja całe, białka świeżych jaj $\leq 2\%$ zawartości suchej masy/mieszanki, mąka, skrobia $\leq 3\%$, kwas askorbinowy i askorbinian sodu (maksymalnie 0,03 % wykorzystanych produktów), galareta i żelatyna wieprzowa, sól $\leq 2\%$, pieprz $\leq 0,3\%$, inne przyprawy (gałka muszkatołowa, czosnek, szalotka, pietruszka, tymianek, liść laurowy), cydry i alkohole z jabłek (okowita, lambig ...), chouchen, azotyn sodu lub potasu, karmel służący do nadania złocistej barwy wierzchniej warstwie.

Łączny udział następujących składników w masie wykorzystanych produktów nie może przekraczać 1,7 %: galareta i żelatyna wieprzowa, gałka muszkatołowa, czosnek, szalotka, pietruszka, tymianek, liść laurowy, cydry i alkohole z jabłek (okowita, lambig ...), chouchen, azotyn sodu lub potasu.

Podczas produkcji rozmiar kawałków składników dostosowuje się do formy pasztetu, aby uzyskać odpowiedni wygląd w zależności od wielkości plastra:

— w przypadku pakowanego pasztetu o masie ≥ 200 g => średnica kawałków składników ≥ 8 mm,

— w przypadku pakowanego pasztetu o masie ≤ 200 g => średnica kawałków składników ≥ 6 mm.

Kawałki te miesza się następnie z drobno mielonym farszem, który składa się ze składników mięsnych i bezmięsnych. Tłuszcz można podgrzać i dodać do mieszanki na ciepło. Mieszanekę przygotowuje się następnie do pieczenia w piecu lub wekowania (w konserwach metalowych, foremkach lub szklanych słojach).

W przypadku produktów przeznaczonych do natychmiastowej sprzedaży tak przygotowaną mieszanekę zawija się w świeżą otokę wieprzową, a następnie piecze w piecu, dzięki czemu tworzy się charakterystyczna otoczka. Pasztety konserwowane podpieka się natomiast w piecu, aby wytworzyła się brązowa skórka, a następnie umieszcza się je w pojemnikach i wekuje.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

W celu wyeliminowania zwierząt posiadających niepożądane cechy genetyczne świnie powinny być wolne od alleli RN minus.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

Mięso wykorzystywane do produkcji „Pâté de Campagne Breton” musi pochodzić z tusz wieprzowych o masie powyżej 80 kg. Wyklucza się tusze zbyt lekkie, o niskiej jakości odżywczej i technologicznej.

W celu ograniczenia stresu, który niekorzystnie wpływa na jakość mięsa i tłuszczu, zwierzęta muszą być wolne od allelu warunkującego wrażliwość na halotan, a ponadto przestrzegany jest minimalny dwugodzinny okres oczekiwania pomiędzy wyładunkiem zwierzęcia na terenie rzeźni a jego ubojem.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)*

Specyfikacja produktu nie zawiera szczególnych wymagań w tym zakresie.

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Produkcja „Pâté de Campagne Breton” odbywa się na wyznaczonym obszarze geograficznym.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.*

Prezentacja „Pâté de Campagne Breton” może być następująca:

- produkt świeży w foremce, pakowany w folię lub w zmodyfikowanej atmosferze lub próżniowo,
- produkt świeży krojony w miejscu produkcji,
- produkt świeży pokrojony, pakowany w folię lub w zmodyfikowanej atmosferze lub próżniowo, przeznaczony do sprzedaży w systemie samoobsługowym,
- produkt wekowany i pakowany w foremkach, konserwach metalowych lub szklanych słojach.

Jego masa wynosi od 40 g do 10 kg.

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania*

Etykieta musi zawierać następujące elementy: chronione oznaczenie geograficzne „Pâté de Campagne Breton”, nazwę i adres jednostki certyfikującej oraz w stosownych przypadkach wspólny znak certyfikacji zgodny z określonymi zasadami stosowania oraz logo ChOG Unii Europejskiej.

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego**

Produkcja tradycyjnie odbywa się na obszarze geograficznym. Obejmuje on w całości następujące departamenty: Côtes-d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Loire-Atlantique i Morbihan.

5. **Związek z obszarem geograficznym**

5.1. *Specyfika obszaru geograficznego*

Tradycyjny obszar produkcji „Pâté de Campagne Breton” odpowiada historycznemu regionowi Bretanii. Tradycje masarskie w Bretanii trwają od stuleci. W czasach Księstwa Bretanii, w XVI w., rodziny bretońskie dokonywały uboju świń i produkowały własne wędliny techniką peklowania.

Bretończycy wykorzystywali tę technikę do produkcji licznych rodzajów wędlin, w szczególności „Pâté de Campagne Breton”, którego produkcja pozwalała uniknąć marnowania podrobów i resztek mięsa pozostałych z rozbioru tusz wieprzowych.

5.2. *Specyfika produktu*

Specyfika „Pâté de Campagne Breton” opiera się na określonej jakości, na szczególnych umiejętnościach oraz na renomie.

A. *Określona jakość*

Do składników „Pâté de Campagne Breton” należą wątroba, podgardle, skóra, czasem też głowizna lub serce. Wątroba, uważana za szlachetną część tuszy, nadaje pasztetowi jego zapach, barwę, delikatną konsystencję oraz szczególny smak. Dla uzyskania szczególnych cech organoleptycznych produktu istotne są również trzy inne nieodzowne tradycyjne składniki „Pâté de Campagne Breton”, a mianowicie podgardle, ugotowana skóra i cebula. Cebula, występująca w większości tradycyjnych przepisów bretońskich, służy do przyprawienia produktu.

Wątroba, chude mięso i tłuszcz muszą być grubo siekane. Obecność dużych kawałków mięsa związana jest ze stosowaniem tradycyjnych metod produkcji. Obecnie, aby zachować tę cechę szczególną, masarze muszą osiąść szczególną technikę siekania, która pozwala im uzyskiwać kawałki mięsa o dużej średnicy.

Wierzch „Pâté de Campagne Breton” przeznaczony do natychmiastowej sprzedaży nadal obowiązkowo stanowi otoką, którą początkowo stosowano w celu nadania kształtu mieszance i ochrony produktu, a która dziś pozwalała na zachowanie jego tradycyjnego wyglądu.

Wymienione elementy umożliwiają uzyskanie szczególnych cech organoleptycznych produktu: twardej i chrupkiej konsystencji, wyczuwalnego smaku pieczonego mięsa wieprzowego, wątroby i cebuli.

B. Kolejna cecha charakterystyczna: szczególne umiejętności

Dawna metoda produkcji polegała na natychmiastowym wykorzystywaniu mięsa z rozbioru tusz wieprzowych. Stosując dostępne w dawnych czasach narzędzia (tasaki, noże) do rozbioru tusz i obróbki mięsa, uzyskiwano duże kawałki, dlatego wiejski paszтет był grubo krojony.

„Pâté de Campagne Breton” wypiekano niegdyś w piecu chlebowym u piekarza lub w piecu należącym do społeczności wiejskiej, w otwartych naczyniach, zwanych „plats sabots” lub „casse à pâté” lub w foremkach. Obróbka termiczna w suchym piecu w otwartych naczyniach powoduje karmelizację cukrów i reakcje, które prowadzą do brunatnienia skórki. Przed wypiekiem paszтет pokrywano ponadto otoką, aby wygładzić jego powierzchnię, nadać mu kształt i ochronić produkt. Pozwalało to zapobiec przelewaniu się masy i wysuszeniu produktu. W ten sposób metoda produkcji „Pâté de Campagne Breton” stosowana przez cały cech masarski nadawała mu szczególne właściwości. O tym, że je ceniono, świadczy szczególna wzmianka w kodeksie praktyk masarskich, peklowania i konserwowania mięs (fr. *Code des usages de la Charcuterie, de la Salaison et des Conserves de Viandes*), w rubryce poświęconej paszтетem wiejskim wysokiej jakości (fr. *pâté de campagne supérieur*).

C. Renoma

Kontynuowana na przestrzeni lat produkcja rzemieślnicza „Pâté de Campagne Breton” stanowiła podtrzymanie dawnych tradycji produkcji rodzinnej. W dawnych czasach danie to było przygotowywane po „Fest an oc’h” – święcie z okazji uboju świń.

Zgodnie z tradycją „Pâté de Campagne Breton” zajmuje poczesne miejsce w dziedzictwie kulinarnym Francji.

Ponad 30 lat temu bretońscy producenci przemysłowi połączyli swe siły i zapewnili trwanie renomy i specyfiki „Pâté de Campagne Breton” aż do dziś. Produkt ten jest wyrobem masarskim cenionym przez dystrybutorów i konsumentów.

Pod koniec XIX w. w Bretanii nastąpił dynamiczny rozwój sektora konserw rybnych. Wkrótce potem przedsiębiorstwa wytwarzające konserwy zaczęły stosować tę technologię do wekowania innych produktów. W związku z tym pierwsze „Pâté de Campagne Breton” w postaci wekowanej wyprodukowano już kilkadziesiąt lat temu. Obecnie zarówno świeży, jak i wekowany paszтет „Pâté de Campagne Breton” cieszy się równym powodzeniem wśród konsumentów.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególnie cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

„Pâté de Campagne Breton” wywodzi się z długiej tradycji chowu świń i przetwórstwa ich produktów w gospodarstwie. Rolnictwo w Bretanii od bardzo dawnych czasów nastawione było na chów, w szczególności chów świń w każdym gospodarstwie.

W związku z tym producenci wypracowali sposoby wykorzystywania wszystkich kawałków mięsa, którymi dysponowali. Rozpoczynanie produkcji natychmiast po rozbiorze było gwarancją świeżości produktu w czasach, gdy środki konserwowania mięsa były ograniczone.

Tradycyjnie wykorzystywano wszystkie jadalne części tuszy wieprzowej, co nadawało produktowi specyficzną konsystencję i smak. Wykorzystanie od początku XX w. wątroby, uważanej za szlachetną część tuszy wieprzowej, bardzo szybko stało się jedną z najbardziej charakterystycznych cech „Pâté de Campagne Breton”, gdyż nadaje produktowi jego różową barwę oraz bardzo specyficzny smak.

Producenci skorzystali z obfitości miejscowych upraw warzyw, dodając cebulę do składników „Pâté de Campagne Breton”. Obecność cebuli przyczynia się do szczególnego smaku produktu, gdyż obróbka termiczna uwalnia jej owocowy bukiet, doskonale współgrający ze smakiem mięsa.

„Pâté de Campagne Breton” jest wynikiem umiejętności producentów, którzy potrafili nadać temu produktowi szczególne właściwości. Produkt jest łatwo rozpoznawalny w przekroju nie tylko ze względu na jego składniki, lecz także na grubo siekane kawałki. Brązowa skórka niewątpliwie stanowi cechę charakterystyczną produktu, który tradycyjnie był wypiekany w piecach gminnych.

Jeżeli chodzi o renomę, informacje o „Pâté de Campagne Breton” jako o jednym z tradycyjnych produktów Bretanii lub przepisy jego produkcji występują w wielu publikacjach. W wielu bretońskich przewodnikach, jak np. *Le Finistère gourmand 1997/1998*, w którym wymienione są liczne produkty bretońskie, zachwala się w szczególności „Pâté de Campagne Breton”. Podobnie bretońskiej tradycji masarskiej nie szczędzi się pochwał w przewodniku *Terroir de Bretagne*: „(...) w wiejskiej masarni produkuje się czterdzieści do pięćdziesięciu kilogramów «Pâté de Campagne Breton» tygodniowo. Każdy zazdrośnie strzeże swego przepisu, ale podstawowe proporcje są zawsze takie same: 1/3 podrobów i 2/3 podgardla [...]”. „Pâté de Campagne Breton” opisywany jest w licznych książkach kucharskich, zarówno dawnych, jak i współczesnych:

- *Gastronomie bretonne d'hier et d'aujourd'hui* (S. Morand, 1965),
- *Les cuisines de France – Bretagne* (M. Raffael i D. Lozambard, 1990),
- *Tout est bon dans le cochon* (J. C. Frentz, C. Vence, 1988),
- *L'inventaire du patrimoine culinaire de la France, Bretagne – Produits du terroir et recettes traditionnelles* (CNAC, 1994),
- *Le bottin gourmand* 1996,
- *La France des saveurs*, Gallimard 1997,
- *Vivre ici, hors Bretagne* 1994.

Renoma produktu jest więc wyraźnie związana z nazwą i można ją przypisać obszarowi geograficznemu.

Wszystkie opisane wyżej elementy pozwalają na bardzo łatwe odróżnienie „Pâté de Campagne Breton” od wszystkich innych pasztetów oraz stanowią gwarancję charakterystycznej metody jego produkcji, zakorzenionej w tradycji regionu pochodzenia.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

<https://www.inao.gouv.fr/fichier/CDCIGPPateDeCampagneBretonV2.pdf>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1186/2013**z dnia 21 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Orkney Scottish Island Cheddar (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Zjednoczonego Królestwa w sprawie rejestracji nazwy „Orkney Scottish Island Cheddar” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.
- (3) Stowarzyszenia Dairy Australia, Dairy Companies Association of New Zealand, oraz Consortium for Common Food Names zgłosiły sprzeciwy wobec tej rejestracji zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Sprzeciwy te zostały uznane za dopuszczalne na podstawie art. 7 ust. 3 wymienionego rozporządzenia.
- (4) W ramach omawianych sprzeciwów podkreślano w szczególności, że rejestracja przedmiotowej nazwy zagroziłaby istnieniu nazw, znaków towarowych lub produktów, wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w okresie co najmniej pięciu lat przed terminem publikacji określonej w art. 6 ust. 2 a ponadto, że nazwa proponowana do rejestracji jest nazwą rodzajową.
- (5) Pismem z dnia 20 marca 2013 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji.
- (6) W wymaganym terminie trzech miesięcy Zjednoczone Królestwo i wnoszący sprzeciw osiągnęli porozumienie, które zgłoszono Komisji w dniu 8 lipca 2013 r.
- (7) Z omawianych konsultacji wynika, że głównym przedmiotem wątpliwości wnoszących sprzeciw jest status terminu „Cheddar”, który pojawia się w nazwie złożonej „Orkney Scottish Island Cheddar”. Natomiast ochrona, o którą wnosi producent, dotyczy wyłącznie całości wymienionej nazwy złożonej. Zgodnie z art. 13 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nazwy „Cheddar” można nadal używać na terytorium Unii, pod warunkiem że przestrzegane są przepisy obowiązujące na mocy unijnego porządku prawnego.
- (8) Nazwę „Orkney Scottish Island Cheddar” należy zatem wpisać do rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Na zasadzie odstępstwa od przepisu pierwszego akapitu nazwy „Cheddar” można nadal używać na terytorium Unii, pod warunkiem że przestrzegane są przepisy obowiązujące na mocy unijnego porządku prawnego.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 239 z 9.8.2012, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Orkney Scottish Island Cheddar (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1187/2013**z dnia 21 listopada 2013 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej pentiopirad, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku pentiopiradu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2010/466/UE⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 10 grudnia 2009 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od przedsiębiorstwa LKC UK Ltd wniosek o włączenie substancji czynnej pentiopirad do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2010/466/UE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 31 stycznia 2012 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/466/UE z dnia 24 sierpnia 2010 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia pentiopiradu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 224 z 26.8.2010, s. 6).

(4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej pentiopirad⁽⁴⁾ w dniu 7 lutego 2013 r. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 3 października 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego pentiopiradu.

(5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające pentiopirad zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić pentiopirad.

(6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.

(7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.

(8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających pentiopirad. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2013, 11(2):3111. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną pentiopirad określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające pentiopirad jako substancję czynną w terminie do dnia 31 października 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione

(¹) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.).

w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1–4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego pentiopirad jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2014 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

a) w przypadku środka zawierającego pentiopirad jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 października 2015 r.; albo

b) w przypadku środka zawierającego pentiopirad jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 października 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Pentiopirad Nr CAS 183675-82-3 Nr CIPAC 824	(RS)-N-[2-(1,3-dimetylobutylo)-3-tienylo]-1-metylo-3-(trifluorometylo)pirazolo-4-karboksamid	≥ 980 g/kg (50:50 mieszanina racemiczna)	1 maja 2014 r.	30 kwietnia 2024 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego pentiopiradu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 3 października 2013 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ochronę operatorów i pracowników; b) ryzyko dla organizmów wodnych i glebowych; c) ochronę wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych; d) poziom pozostałości w roślinach uprawianych zmianowo w następstwie stosowania substancji czynnej przez kilka lat pod rząd. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) braku znaczenia metabolitu M11 (kwas 3-metylo-1-{3-[(1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karbonylo)amino]tiofeno-2-ylo}pentanowy) dla wód podziemnych, z wyjątkiem dowodów dotyczących ryzyka działania rakotwórczego, które jest zależne od klasyfikacji substancji macierzystej i określone oddzielnie poniżej w pkt 3); 2) profilu toksykologicznego i wartości referencyjnych metabolitu PAM; 3) znaczenia metabolitów M11 (kwas 3-metylo-1-{3-[(1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karbonylo)amino]tiofeno-2-ylo}pentanowy), DM-PCA (kwas 3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4- karboksylowy), PAM (1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karboksamid) i PCA (kwas 1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karboksylowy) i ryzyka skażenia nimi wód podziemnych, jeżeli na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 pentiopirad jest zaklasyfikowany jako substancja rakotwórcza kategorii 2. <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi odpowiednie informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 30 kwietnia 2016 r., a informacje określone w pkt 3 w ciągu sześciu miesięcy od notyfikacji decyzji dotyczącej klasyfikacji pentiopiradu.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„57	Pentipirad Nr CAS 183675-82-3 Nr CIPAC 824	(RS)-N-[2-(1,3-dimetylobutylo)-3-tienylo]-1-metylo-3-(trifluorometylo)pirazolo-4-karboksamid	≥ 980 g/kg (50:50 mieszanina racemiczna)	1 maja 2014 r.	30 kwietnia 2024 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego pentipiradu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 3 października 2013 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ochronę operatorów i pracowników; b) ryzyko dla organizmów wodnych i glebowych; c) ochronę wód podziemnych podczas stosowania substancji czynnej w regionach o niestabilnych warunkach glebowych lub klimatycznych; d) poziom pozostałości w roślinach uprawianych zmianowo w następstwie stosowania substancji czynnej przez kilka lat pod rząd. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) braku znaczenia metabolitu M11 (kwas 3-metylo-1-{3-[(1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karbonylo)amino]tiofeno-2-ylo}pentanowy) dla wód podziemnych, z wyjątkiem dowodów dotyczących ryzyka działania rakotwórczego, które jest zależne od klasyfikacji substancji macierzystej i określone oddzielnie poniżej w pkt 3); 2) profilu toksykologicznego i wartości referencyjnych metabolitu PAM; 3) znaczenia metabolitów M11 (kwas 3-metylo-1-{3-[(1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karbonylo)amino]tiofeno-2-ylo}pentanowy), DM-PCA (kwas 3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karboksylowy), PAM (1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karboksamid) i PCA (kwas 1-metylo-3-trifluorometylo-1H-pirazolo-4-karboksylowy) i ryzyka skażenia nimi wód podziemnych, jeżeli na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 pentipirad jest zaklasyfikowany jako substancja rakotwórcza kategorii 2. <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi odpowiednie informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 30 kwietnia 2016 r., a informacje określone w pkt 3 w ciągu sześciu miesięcy od notyfikacji decyzji dotyczącej klasyfikacji pentipiradu.”</p>

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1188/2013**z dnia 21 listopada 2013 r.****przewidujące skrócenie terminu na powiadomienie przed przybyciem do portu dla statków Unii prowadzących połowy stad morskczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego, które dokonują wyładunku w portach hiszpańskich**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów, prowadzących połowy stad objętych planem wieloletnim, którzy podlegają obowiązkowi zapisywania danych w dzienniku połowowym w sposób elektroniczny, są zobowiązani do powiadamiania właściwych organów swojego państwa członkowskiego bandery najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu.
- (2) Zgodnie z art. 17 ust. 2, w przypadku gdy unijny statek rybacki zamierza wejść do portu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu elektronicznego uprzedniego powiadomienia przekazują je właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego.
- (3) Zgodnie z art. 17 ust. 6 Komisja może przewidzieć inny termin na powiadomienie, z uwzględnieniem, między innymi, rodzaju produktów rybołówstwa oraz odległości pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których dane statki są zarejestrowane.
- (4) W dniu 28 września 2012 r. Hiszpania wystąpiła z wnioskiem o skrócenie terminu na powiadomienie przewidzianego w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 do przynajmniej dwóch i pół godziny dla statków pływających pod banderą Hiszpanii prowadzących połowy stad morskczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego. Z różnych flot działających w ramach planu wniosek dotyczy trawlerów dennych, statków połowiących niewypieczkowymi narzędziami skrzelowymi, takłowców głębinowych do połowów prowadzonych w Morzu Kantabryjskim i u

zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego oraz trawlerów dennych w wodach Portugalii.

- (5) Stada morskczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego podlegają wieloletniemu planowi określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym środki służące odnowieniu zasobów morskczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁽²⁾.
- (6) Dane przestrzenne przedstawione przez Hiszpanię pokazują, że określone floty pływające pod banderą Hiszpanii, o których mowa w motywie 4, co do zasady, prowadzą połowy na łowiskach znajdujących się odległości mniejszej niż cztery godziny od ich portów wyładunkowych. Z drugiej strony, te porty wyładunkowe znajdują się zawsze w odległości mniejszej niż dwie i pół godziny od siedzib organów kontrolnych Hiszpanii. A zatem, jeśli odnośne statki zostałyby wybrane do kontroli, termin wcześniejszego powiadomienia wynoszący co najmniej dwie i pół godziny umożliwiłyby zainteresowanym organom kontrolnym przeprowadzenie odpowiednich inspekcji. W związku z powyższym właściwe jest skrócenie terminu na powiadomienie do co najmniej dwóch i pół godziny.
- (7) Aby zapewnić równe traktowanie, ten sam krótszy termin na powiadomienie powinien mieć zastosowanie do statków innych państw członkowskich zamierzających dokonać wyładunku w portach hiszpańskich.
- (8) Hiszpania powinna ocenić wpływ skrócenia terminu na powiadomienie na kontrole wyładunków odnośnych statków po upływie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i przedstawić sprawozdanie Komisji. Komisja będzie monitorować stosowanie krótszego terminu na powiadomienie w odniesieniu do skutecznej kontroli przedmiotowych statków przez krajowe organy kontrolne. Jeżeli w oparciu o wnioski ze sprawozdania przedłożonego przez Hiszpanię lub na podstawie weryfikacji, inspekcji i audytów przeprowadzonych przez Komisję w ramach tytułu X rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 okaże się, że krótszy termin na powiadomienie jest niewystarczający do zapewnienia należytej kontroli wyładunków przez Hiszpanię, Komisja zmieni odpowiednio ten termin.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do unijnych statków rybackich prowadzących połowy objęte planem wieloletnim, ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005, które dokonują wyładunku swoich połowów w Hiszpanii i należą do flot wymienionych w ust. 2, minimalny termin na powiadomienie wynoszący cztery godziny, przewidziany w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zostaje skrócony do dwóch i pół godziny.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie wyłącznie do następujących statków rybackich:

a) trawlerów dennych (TR), statków poławiających niewyspecyfikowanymi narzędziami skrzelowymi (GN), takłowców głębinowych (LL) prowadzących połowy morskiczka nowozelandzkiego i homarca objętych planem wieloletnim

ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005 w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego (rejon ICES VIIIc i IXa);

b) trawlerów dennych (TR) prowadzących połowy morskiczka nowozelandzkiego i homarca objętych planem wieloletnim ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005 w wodach Portugalii (rejon ICES IXa).

Artykuł 2

Po upływie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Hiszpania przedstawi Komisji sprawozdanie na temat wpływu skrócenia terminu na powiadomienie na kontrole wyładunku statków, o których mowa w art. 1.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1189/2013**z dnia 21 listopada 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	46,6
	MA	41,5
	MK	36,9
	TR	116,2
	ZZ	60,3
0707 00 05	AL	32,3
	MK	57,9
	TR	96,7
	ZZ	62,3
0709 93 10	MA	114,0
	TR	105,7
	ZZ	109,9
0805 20 10	MA	73,6
	TR	76,1
	ZA	87,1
	ZZ	78,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	78,7
	TR	80,1
	UY	56,3
	ZA	155,9
	ZZ	92,8
0805 50 10	TR	71,2
	ZZ	71,2
0808 10 80	BA	54,0
	BR	93,9
	CL	102,3
	MK	47,7
	NZ	93,9
	US	113,5
	ZA	204,1
	ZZ	101,3
0808 30 90	CN	57,5
	TR	116,3
	ZZ	86,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1190/2013

z dnia 21 listopada 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezenta-

tywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Reprezentatywna cena (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szty, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	128,4	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szty, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	130,3	0	AR
		157,2	0	BR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	299,9	0	AR
		228,9	21	BR
		319,9	0	CL
		253,8	14	TH
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	298,5	0	BR
		312,6	0	CL
0408 91 80	Żółtka jaj	488,5	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	251,3	11	BR
		312,2	0	CL

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« odpowiada »innym pochodzeniom«.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL